

BWP.310.1.2021.JS

INTERPRETACJA PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Wałbrzycha działając na podstawie art. 14j § 1 i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 1540 ze zm.)

POSTANAWIA

- uznać za nieprawidłowe stanowisko wskazane przez Wnioskodawcę [REDAKTOWANE] we wniosku z dnia 23.11.2021 roku (data wpływu do tut. Urzędu 15.12.2021.);
- stwierdzić, iż w opisanym we wniosku stanie faktycznym podatek od nieruchomości powinien być płacony na podstawie deklaracji złożonej przez podatnika – spółkę jawną, zgodnie z art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

UZASADNIENIE

W dniu 15.12.2021 roku do Prezydenta Miasta Wałbrzycha wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny: (cyt.) „Wspólnicy spółki jawnej [REDAKTOWANE] z siedzibą [REDAKTOWANE] w roku [REDAKTOWANE] zakupili grunt w miejscowości Wałbrzych przy [REDAKTOWANE], posiadający księgę wieczystą o nr [REDAKTOWANE] prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział Ksiąg Wieczystych. Na tej nieruchomości wspólnicy spółki jawnej [REDAKTOWANE] nigdy nie prowadzili i nie prowadzą żadnej działalności gospodarczej. Spółka jawna [REDAKTOWANE] jest zawieszona od dnia [REDAKTOWANE]”.

W związku z powyższym, we wniosku Strona zawarła następujące pytanie:

czy podatek od nieruchomości ma być płacony na podstawie złożonej deklaracji zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 9 czy na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 7, który mówi, że podatek od nieruchomości na rok podatkowy od osób fizycznych ustala w drodze decyzji wójt, prezydent, burmistrz, jeśli nie ma decyzji nie płaci się podatku.

Przedstawiając własne stanowisko, Wnioskodawca wskazał, iż podatek powinien być płacony na podstawie decyzji prezydenta miasta zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 7, który mówi, że podatek od nieruchomości na rok podatkowy od osób fizycznych ustala w drodze decyzji wójt, prezydent, burmistrz, jeśli nie ma

decyzji nie płaci się podatku.

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca wskazał, że wynika ono z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2017r. sygn. akt 5K 13/15 oraz postanowienie z dnia 31 maja 2019r. sygn. akt TS 139/17. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, samo prowadzenie działalności gospodarczej przez osobę fizyczną nie jest ważne dla opodatkowania gruntu stawką podatkową od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zważywszy na ratio stosowania podwyższonej stawki, jaką jest potencjalna możliwość uzyskiwania przychodów z wykorzystania danych gruntów, niezbędne jest ustalenie faktycznego sposobu wykorzystywania opodatkowanego gruntu, którego współposiadaczem pozostaje osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą. Pominięcie tego kryterium prowadzi do zróżnicowania posiadaczy gruntów, które nie mają związku z prowadzeniem działalności gospodarczej. Podatnicy (osoby fizyczne) będący w podobnej sytuacji (posiadacze gruntów niemających związku z prowadzeniem działalności gospodarczej) opłacają podatek od nieruchomości według odmiennych stawek. Zdaniem Trybunału, zróżnicowanie to nie ma konstytucyjnego uzasadnienia w odniesieniu do osób posiadających grunty niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wnioskodawca wskazał, że wyrok ten wpisuje się w orzeczenia niektórych sądów administracyjnych, które stoją na stanowisku, że samo posiadanie gruntu przez przedsiębiorcę nie może być przesłanką przesądzającą o zastosowaniu wyższej stawki podatku od nieruchomości. Do takich wniosków doszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 25 kwietnia 2018r. Sygn. akt I SA/GI 54/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 14 sierpnia 2017r. sygn. akt I SA/Rz 296/17. Bardziej precyzyjnej wykładni przepisów dokonał WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 7 września 2017r. sygn. akt. I SA/Sz 51/17, w którym stwierdził, że w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, wybór właściwej stawki podatku od nieruchomości winien zostać poprzedzony ustaleniem, jakie nieruchomości związane są z aktywnością podatnika – przedsiębiorcy, a jakie należą do jego majątku osobistego, tzn. w założeniu niezwiązanego z działalnością gospodarczą. Występowanie zatem przez osobę fizyczną w obrocie prawnym w dwojakiej roli, uzasadnia rozróżnienie jej sytuacji prawopodatkowej na tle u.p.o.l., w zakresie podatku od nieruchomości. Z całą pewnością intencją ustawodawcy nie było w takim przypadku opodatkowanie najwyższą stawką wszelkich jej nieruchomości. Nieruchomość staje się elementem przedsiębiorstwa osoby fizycznej lub można ją uznać za zawiązaną z tym przedsiębiorstwem, jeżeli w jakikolwiek sposób jest wykorzystywana w prowadzonej działalności gospodarczej (nie jest przy tym objęta podatkiem rolnym albo leśnym) lub – biorąc pod uwagę cechy faktyczne tej nieruchomości i rodzaj prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej – może być wykorzystana wprost na ten cel. Równie istotne jest to, że organ przed wydaniem decyzji wymiarowej powinien zbadać stan faktyczny sprawy w celu stwierdzenia, że dane grunty lub inne nieruchomości są rzeczywiście wykorzystywane w działalności gospodarczej podatnika. Sam fakt posiadania nieruchomości nie może być w tym przypadku warunkiem przesądzającym o jej gospodarczym wykorzystaniu w działalności przedsiębiorcy. W ustawie Prawo Przedsiębiorców w przepisie art. 4 ust. 2 ustawodawca przesądził, że za przedsiębiorców uznaje się wspólników spółki jawnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Wynika stąd, że spółka jawna nie posiada osobowości prawnej, a w jej imieniu wykonują ją jej wspólnicy zarejestrowani w rejestrze przedsiębiorców przedsiębiorcy. Znaczenie takiego ukształtowania podmiotowości w ramach spółki cywilnej przejawia się m.in. w postępowaniach sądowych lub administracyjnych – przymiot strony posiadają w imieniu spółki jej wspólnicy, natomiast na gruncie podatkowym oznacza to, że opodatkowania dochodu uzyskiwanego przez spółkę dokonują jej wspólnicy jako osoby fizyczne – każda we własnym imieniu.

Z uwagi na fakt, iż w złożonym wniosku o wydanie interpretacji przedstawiano wyżej opisane stany faktyczne w sposób

budzący wątpliwości mające wpływ na ocenę stanowiska Wnioskodawcy, organ wydający interpretację wezwaniem z dnia 20.12.2021r. wezwał do sprezyzowania wniosku, a mianowicie:

- jednoznaczne wskazanie, czy w przedstawionym stanie faktycznym zakupu gruntu dokonała spółka jawna (jako podmiot prawa legitymująca się wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego), czy osoby fizyczne. W złożonym wniosku Wnioskodawca wskazał, że (cyt.) „wspólnicy spółki jawnej (...) zakupili grunt”. Jest to sformułowanie niejednoznaczne, budzące wątpliwości uniemożliwiające wydanie interpretacji.
- jednoznaczne wyjaśnienie, czy oprócz wskazanych przez Wnioskodawcę w części E i G wniosku o interpretację: przedmiotu wniosku, stanu faktycznego i pytania, dotyczących zastosowania art. 6 ust. 7 lub art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Wnioskodawca żąda wydania interpelacji również co do drugiego przedmiotu wniosku, stanu faktycznego i pytania, co sugeruje treść uzasadnienia Wnioskodawcy.

W złożonym wniosku w części E w pozycji 56 jako przepisy prawa podatkowego będące przedmiotem wniosku Wnioskodawca wskazał art. 6 ust 7 i art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, następnie powtórzył je w zadanym pytaniu (cyt.) „czy podatek od nieruchomości ma być płacony na podstawie złożonej deklaracji zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 9 czy na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 7 (tj. Dz. U. z 2010 nr 95 poz. 613 z późn. zm.) który mówi, że podatek od nieruchomości na rok podatk. od osób fizycznych ustala w drodze decyzji Wójt, Prezydent, Burmistrz, jeśli nie ma decyzji nie płaci się podatku”.

Z powyższego wynika, iż przedmiotem wniosku jest kwestia zastosowania trybu opodatkowania (art. 6 ust. 7 bądź art. 6 ust. 9).

Jednakże w części I, opisując własne stanowisko w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego, Wnioskodawca nie ograniczył się tylko do tej kwestii, ale w głównej mierze poruszył kwestie zastosowania stawki podatku dla przedsiębiorcy, który to temat jest szerokim zagadnieniem, niezwiązanym bezpośrednio z kwestią stosowania art. 6 ust. 7 bądź art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i niemającym wpływu na udzielenie odpowiedzi na pytanie postawione przez Wnioskodawcę w części G.

Z uwagi więc na fakt, że to temu zagadnieniu Wnioskodawca poświęcił większość przedstawienia swojego własnego stanowiska, powstała wątpliwość, czy oprócz opisanego stanu faktycznego i zadanego pytania Wnioskodawca w istocie żąda wydania interpretacji również co do drugiego stanu faktycznego – wobec czego wystosowano w/w wezwanie.

W dniu 04.01.2022r. do tut. Urzędu wpłynęła odpowiedź [REDAKOWANE] z dnia 29.12.2021r.

Odnosnie pierwszej kwestii, Wnioskodawca wskazał, że zakupu gruntu dokonali wspólnicy spółki jawnej w ramach spółki jawnej, co jednak zdaniem Wnioskodawcy nie ma nic wspólnego z samą spółką, bo cyt. „podatnikiem podatku od nieruchomości są wspólnicy spółki cywilnej, a nie spółka cywilna – orzekł Naczelny Sąd Administracyjny. W sprawie rozpoznanej przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 marca 2017r., sygn. akt II FPS 5/16 sąd stwierdził: w przypadku, gdy podatnikiem jest osoba fizyczna (jako wspólnik spółki cywilnej) wówczas organ podatkowy wydaje decyzję ustalającą podatek od nieruchomości w stosunku do każdego ze współników”.

Odnosnie drugiej kwestii, Wnioskodawca wskazał, że opisując własne stanowisko poruszył kwestie zastosowania stawki podatku jak i kwestie stosowania art. 6 ust. 7 bądź art. 6 ust. 9, co jest ściśle ze sobą powiązane. Płacąc podatek zgodnie z art. 6 ust. 7 płaci się niższy podatek. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 marca 2017r., sygn. akt II FPS 5/16 w przypadku, gdy podatnikiem jest osoba fizyczna (jako

wspólnik spółki cywilnej) wówczas organ podatkowy wydaje decyzję ustalającą podatek od nieruchomości w stosunku do każdego ze współników. Jest to zgodne z art. 6 ust. 7, który mówi, że podatek powinien być płacony na podstawie decyzji prezydenta miasta.

Reasumując Wnioskodawca wyjaśnił, że jego pytanie brzmiało, czy jako współnicy (osoba fizyczna) spółki jawnej nie prowadzącej żadnej działalności gospodarczej na nieruchomości, ponieważ spółka nie prowadziła na tej nieruchomości działalności gospodarczej, mamy stosować art. 6 ust. 7 czy art. 6 ust. 9.

W myśl art. 14j § 1 Ordynacji podatkowej stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa.

Zgodnie z art. 14c § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.

Na wstępie należy podkreślić, że podstawę faktyczną do wydania interpretacji podatkowej stanowi tylko i wyłącznie treść wniosku o wydanie takiej interpretacji. Oznacza to że organy podatkowe nie mogą przeprowadzać własnych dowodów.

Warto przytoczyć w tym kontekście wyrok WSA w Gdańsku z dnia 27.01.2009r. Sygn. akt. I SA/Gd 791/08. W orzeczeniu tym Sąd podkreślił, iż „organ nie może stanu faktycznego przedstawionego we wniosku własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdyby w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, miał uzasadnione wątpliwości, co do zgodności przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością. Instytucja interpretacji podatkowej nie daje bowiem organowi w tym względzie stosownych uprawnień dowodowych, co ma swoje uzasadnienie w zupełnie innej roli, jaką ma do spełnienia ten organ w tym postępowaniu. W postępowaniu w przedmiocie udzielenia pisemnej interpretacji nie może toczyć się spór o stan faktyczny, nie może też być prowadzone postępowanie dowodowe zmierzające do zbierania materiałów dowodowych, tak jak ma to miejsce w postępowaniu podatkowym”.

Będąc więc związanym treścią wniosku oraz uzupełniającymi wyjaśnieniami Wnioskodawcy, organ podatkowy pragnie zauważyć, że przedmiotem niniejszej interpretacji jest kwestia zastosowania właściwego trybu opodatkowania (art. 6 ust. 7 bądź art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) w odniesieniu do spółki jawnej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w polskim porządku prawnym spółka jawna jest osobową spółką handlową, która prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą (nazwą spółki). Spółka jawna nie posiada osobowości prawnej, ale ma zdolność prawną, czyli może we własnym imieniu nabywać prawa i zaciągać zobowiązania. Posiada więc swój majątek, który stanowią wkłady wniesione do spółki oraz mienie nabyte przez spółkę w czasie jej istnienia. Spółka jawna stanowi podmiot odrębny od swoich współników, może nabywać prawa, w tym prawo własności.

Przenosząc powyższe na grunt przepisów podatkowych wskazać należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2019r., poz. 1170 ze zm.), podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych,
- posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych,
- użytkownikami wieczystymi gruntów,
- posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, KOWR lub z innego tytułu prawnego lub jest bez tytułu prawnego.

Z powyższego bezsprzecznie wynika, że spółka jawna jako spółka nieposiadająca osobowości prawnej posiada status podatnika podatku od nieruchomości m.in. wówczas, gdy jest właścicielem nieruchomości.

W następnej kolejności wskazać należy, że na podstawie art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe są obowiązane:

- składać, w terminie do dnia 31 stycznia, organowi gminy właściwemu ze względu na miejsce położenia nieruchomości deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku;

- odpowiednio skorygować deklaracje w razie zaistnienia zmian, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian;

- wpłacać obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości – bez wezwania – na rachunek właściwej gminy, w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminie do dnia 15 każdego miesiąca, a za styczeń do dnia 31 stycznia.

Z powyższego bezsprzecznie wynika więc, że spółka jawna jako spółka nieposiadająca osobowości prawnej jest obowiązana składać deklarację na podatek od nieruchomości oraz wpłacać obliczony w deklaracji podatek.

W świetle powyższego odpowiedź na pytanie Wnioskodawcy – „*czy podatek od nieruchomości ma być płacony na podstawie złożonej deklaracji zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 9 czy na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 7, który mówi, że podatek od nieruchomości na rok podatkowy od osób fizycznych ustala w drodze decyzji wójt, prezydent, burmistrz*” – zależy od tego, kto faktycznie jest właścicielem przedmiotowej nieruchomości, tj. czy stanowi ona współwłasność osób fizycznych, czy też własność spółki jawnej. Będące podatnikami podatku od nieruchomości osoby fizyczne składają bowiem informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych (art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych), natomiast będące podatnikami spółki niemające osobowości prawnej, w tym spółki jawne, składają deklaracje na podatek od nieruchomości (art. 6 ust. 9 pkt 1 u.p.o.l.).

W przedstawionym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym nieruchomość została nabyta przez spółkę jawną („zakupu dokonali wspólnicy w ramach spółki jawnej”), a zatem stanowi własność spółki jawnej, jest majątkiem tej spółki, a nie osób fizycznych będących współwłaścicielami spółki. Wobec tego nieruchomość powinna zostać uwzględniona w deklaracji na podatek od nieruchomości złożonej przez spółkę jawną, a podatek powinien być płacony na podstawie złożonej deklaracji.

Odnosząc się do uzasadnienia poczynionego przez Wnioskodawcę organ pragnie podkreślić, że Wnioskodawca wychodzi z błędnego założenia zrównującego spółkę jawną ze spółką cywilną. Należy wyraźnie zaznaczyć, że pojęcia te nie są tożsame. Spółka cywilna jest formą prowadzenia działalności gospodarczej przez dwóch lub więcej przedsiębiorców. W odróżnieniu od spółek, których funkcjonowanie reguluje kodeks spółek handlowych (np. spółki jawnej), spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej, nie jest jednostką organizacyjną, nie posiada podmiotowości prawnej. Umowa spółki cywilnej nie tworzy żadnego nowego bytu prawnego w postaci niezależnego podmiotu gospodarczego. Dlatego też podatkami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne będące współnikami spółki cywilnej, a nie sama spółka. Jest to sytuacja zupełnie odmienna od sytuacji prawnopodatkowej spółki jawnej.

W szczególności należy nadmienić, że Wnioskodawca błędnie przytacza art. 4 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców, bowiem wskazuje, że zgodnie z tym przepisem za przedsiębiorców uznaje się współników spółki jawnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej – a w rzeczywistości w przepisie tym mowa jest o współnikach spółki cywilnej, a nie jawnej.

W konsekwencji przytoczenie przez Wnioskodawcę zarówno we wniosku o wydanie interpretacji, jak i w uzupełniających wyjaśnieniach, orzecznictwa sądowego dotyczącego opodatkowania współników spółek cywilnych, jest całkowicie bez znaczenia w kontekście przedmiotu niniejszej interpretacji, bowiem dotyczy ona trybu rozliczania się z podatku od nieruchomości spółki jawnej, a nie współników spółki cywilnej.

Bez znaczenia dla kwestii zastosowania trybu opodatkowania (art. 6 ust. 7 bądź art. 6 ust. 9) są też podnoszone przez Wnioskodawcę okoliczności nieprowadzenia żadnej działalności na nieruchomości czy też zawieszenia spółki jawnej. Podkreślenia wymaga fakt, że jeżeli przedsiębiorca zdecyduje się na zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, to nie wpływa to na wysokość ciężaru podatkowego w podatku od nieruchomości. Trzeba bowiem zauważyć, że tymczasowe zaprzestanie wykonywania działalności nie wywiera wpływu na status prawny przedsiębiorcy. Podmiot, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej, nadal jest przedsiębiorcą, co oznacza, że pozostające w jego posiadaniu grunty i budynki w dalszym ciągu stanowią firmowe składniki majątku. Nie dochodzi tutaj do zmiany tytułu własności, a przez to utraty statusu podatnika podatku od nieruchomości.

W tym miejscu warto przytoczyć wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 22 lipca 2020 r. (sygn. akt I SA/Sz 990/19), w którym jednoznacznie stwierdzono, że zawieszenie działalności gospodarczej nie jest zdarzeniem mającym wpływ na opodatkowanie podatkiem od nieruchomości bądź na jego wysokość, gdyż opodatkowaniu nim podlega nieruchomość, a nie działalność gospodarcza podatnika. Sąd zauważył, że (cyt): „*Podatek od nieruchomości jako podatek o charakterze majątkowym płacony przez przedsiębiorcę nie nawiązuje do efektów ekonomicznych uzyskiwanych przez jej wykorzystywanie. Czasowe zawieszenie działalności gospodarczej podmiotu nie oznacza ustania jego bytu prawnego i podatkowo-prawnego. Nie oznacza to również definitywnego zaprzestania działalności gospodarczej. W konsekwencji fakt czasowego zawieszenia działalności gospodarczej nie jest równoznaczny z utratą charakteru nieruchomości jako posiadanej przez przedsiębiorcę i nadal związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej*”. Powyższy pogląd jest ugruntowany w orzecznictwie sądowym.

Z ostrożności organ nadmienia również, że w swoim uzasadnieniu Wnioskodawca w sporej mierze poruszył kwestię zastosowania stawki podatku dla przedsiębiorcy, który to temat jest szerokim zagadnieniem, niemającym wpływu na udzielenie odpowiedzi pytanie postawione przez Wnioskodawcę, tj. kwestię stosowania art. 6 ust. 7 bądź

art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (bowiem w każdym z tych trybów możliwe jest stosowanie różnych stawek podatku). Po wezwaniu do sprecyzowania Wnioskodawca wyraźnie podkreślił, że przedmiotem jego zapytania jest zasadność stosowania któregoś z tych dwóch trybów, wobec czego organ wydając niniejszą interpretację ogranicza się do rozpatrzenia i zajęcia stanowiska wyłącznie odnośnie tej kwestii.

Wobec powyższego, biorąc pod uwagę pytanie postawione przez Wnioskodawcę (tj. czy podatek od nieruchomości ma być płacony na podstawie złożonej deklaracji zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 9 czy na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 7, który mówi, że podatek od nieruchomości na rok podatkowy od osób fizycznych ustala w drodze decyzji wójt, prezydent, burmistrz, jeśli nie ma decyzji nie płaci się podatku), jak również zaprezentowane przez niego stanowisko (tj. iż podatek powinien być płacony na podstawie decyzji prezydenta miasta zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych art. 6 ust. 7, który mówi, że podatek od nieruchomości na rok podatkowy od osób fizycznych ustala w drodze decyzji wójt, prezydent, burmistrz, jeśli nie ma decyzji nie płaci się podatku), tutejszy organ podatkowy stwierdza, iż stanowisko Strony w przedstawionym stanie faktycznym jest nieprawidłowe z uwagi na błędne odniesienie do spółki jawnej sytuacji prawnopodatkowej spółki cywilnej. Skoro nieruchomość opisana przez Wnioskodawcę jest własnością spółki jawnej, to spółka ta rozlicza się z podatku od nieruchomości w trybie art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (a w przypadku niezłożenia przez spółkę jawną stosownej deklaracji, wydawana jest decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego).

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z 30.08.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm. – dalej p.p.s.a.).

Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 p.p.s.a.) na adres Prezydenta Miasta Wałbrzycha, pl. Magistracki 1, 58-300 Wałbrzych, lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu na platformie ePUAP (art. 54 § 1a p.p.s.a.), w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej interpretacji – tj. aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 p.p.s.a.). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 p.p.s.a.).

Zgodnie z art. 57a p.p.s.a., skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą

Otrzymują:

I. adresat

2/a/a sporządził: J. Starybrat
tel. (74) 64-14-483

sprawdził

Wzrostek Biłta Wymiaru
Ków i Opłat Lokalnych

Anna Pawłowska-Rybak

Prezydent
Miasta Wałbrzycha
Romana Sztejnej